

че това е скална гробница. Още една такава имаше в района, но беше взривена от иманяри.

Има основание да се допусне, че тази гробница, както и разрушената, са свързани с Чобра, където е оформен древен култов комплекс, свързан със соларно-хтоничните представи в тракийската религия. Наличието на съзнателна човешка дейност за обработка на природни дадености - скали с определена цел е очевидно. Структурирането на този комплекс - два сакрални топоса за извършване на обредни действия, подчертаната динамика на тази структура към високата източна скала - говори, че тук са извършвани обреди, свързани с култа към слънцето, най-вероятно в началото на новата аграрно-стопанска година и „раждането“ на новото слънце, чийто изгрев са посрещали тези скали. Това се подчертава и от избора на възвишение, естествено отделено от околните масиви и било, предполагащо възможност за контакт с божествата, както и ограждането му със земен вал, чиято функция е да го отдели от профанното пространство и да го обезпечи като сакрално. (Бънов, Демирев 1991:156)

Трябва да се отбележи, че тук липсва съхранена приемственост в обредно-сакралния цикъл на местното население и Чобра, както това е факт за Острия камък край с. Чокоба. Възможно е тук да е съществувала такава връзка, ако не в обредността, то поне интерпретирана в легенди и предания (такива досега не са записани), но специфичните историко-демографски процеси в този район са я прекъснали и заличили. Има все пак нещо, което мотивира допълнително сакралния му характер - знанието за съкровище и непрекъснатото му търсене и до днес на това място. А съкровището е сигурен код за сакрализация на пространството. Подхранван и от факта, че в археологически контекст обектът Чобра не е изолиран. В близката околност има селищна могила, двете описани скални гробници, могилен некропол, антично селище, две крепости от късната античност и средновековието. (Бънов,